

## Arrest

nr. 108 171 van 12 augustus 2013  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 17 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 maart 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 april 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. KOBLER, die *loco* advocaten V. VANNEUVILLE en D. DE BEULE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en haar Nederlandse partner leggen op 2 augustus 2012 te Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Verzoekster dient op 17 september 2012 een aanvraag in om, in de hoedanigheid van partner in een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap, in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 maart 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 18 maart 2013 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“In uitvoering van artikel 52, §4, 5<sup>de</sup> lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17/09/2012 werd ingediend door:*

[...]

Nationaliteit: Suriname

[...]

om de volgende reden geweigerd:

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.*

*Artikel 40bis, §2 stelt: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 2°: de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.*

*Beide partner moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:*

*(...)*

*f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen '.*

*Artikel 40ter stelt: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid V tot 3 e, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen'.*

*Op 15/05/2012 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand de huwelijksaanvraag van betrokkenen overeenkomstig met artikel 167 Burgerlijk Wetboek.*

*Uit het dossier blijkt dat betrokkenen op 06/09/2012 in beroep gingen tegen deze weigering. Op 18/02/2013 bevestigde de Rechtbank van Eerste Aanleg van Antwerpen de weigeringbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand. Betrokkene gingen niet in hoger beroep.*

*De beslissing heeft bijgevolg kracht van gewijsde verkregen.*

*Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.*

*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”*

Dit is de bestreden beslissing.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 28 van het Gerechtelijk Wetboek en van artikel 40bis, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

*“Artikel 40bis § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:*

[...]

*De verwerende partij vermeld ten onrechte dat artikel 40bis § 2, 2° (f) als volgt luidt “(...) en dit voor de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen”.*

*Overeenkomstig artikel 28 van het Gerechtelijk Wetboek gaat iedere beslissing in kracht van gewijsde “zodra zij niet meer voor verzet of hoger beroep vatbaar is, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt en onverminderd de gevolgen van de buitengewone rechtsmiddelen”.*

*Overeenkomstig artikel 57 van het Gerechtelijk Wetboek “begint de termijn voor verzet, hoger beroep en voorziening in cassatie bij de betekening van de beslissing aan de persoon of aan de woonplaats”.*

*Overeenkomstig artikel 32 van het Gerechtelijk Wetboek wordt verstaan onder betekening “de afgifte van een origineel of een afschrift van de akte; zij geschiedt bij gerechtsdeurwaardersexploot of, in de gevallen die de wet bepaalt, in de vormen die deze voorschrijft”.*

*Overeenkomstig artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek bedraagt de termijn om hoger beroep aan te tekenen één maand, te rekenen vanaf de betekening van het vonnis.*

*Uit de voorgaande wetsbepalingen is derhalve duidelijk dat de verwerende partij op 8 maart 2013, m.n. de datum waarop de bestreden beslissing genomen werd onmogelijk tot het besluit kon komen dat het vonnis gewezen door de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen op 18 februari 2013, m.n. gewezen 18 dagen vóór de bestreden beslissing reeds in kracht van gewijsde gegaan is gelet op het feit de beroepstermijn 30 dagen bedraagt vanaf betekening van het vonnis overeenkomstig de voormelde wettelijke bepalingen.*

*Voor de volledigheid merkt verzoekster op dat het voormeld vonnis gewezen op 18 februari 2013 tot op heden niet in kracht van gewijsde gegaan is. Tot op heden werd het vonnis niet betekend door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand aan verzoekster en haar partner en is het voormeld vonnis nog steeds vatbaar voor hoger beroep dat eerstdaags door verzoekster en haar partner zal worden ingesteld bij het Hof van Beroep te Antwerpen.*

#### *Besluit*

*De verwerende partij maakt zich schuldig aan een schending van artikel 28 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet bij het nemen van de bestreden beslissing. [...]”*

2.2. In de nota met opmerkingen stelt verweerder zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.3. Verzoekster geeft in wezen aan dat de motivering in de bestreden beslissing waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, f) van de Vreemdelingenwet niet correct is. Het middel dient dan ook te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht in samenhang met voormelde wetsbepaling.

De bepalingen van artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet voorzien in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een burger van de Unie, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de burger van de Unie een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

De bestreden beslissing steunt op artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, f) van de Vreemdelingenwet en houdt in dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden voor een recht op verblijf van meer dan drie maanden als partner in het kader van een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap omdat ten aanzien van haar reeds een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en deze beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen. Hierbij wordt erop gewezen dat op 15 mei 2012 de ambtenaar van de burgerlijke stand de huwelijksaanvraag van verzoekster en haar partner weigerde overeenkomstig artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dat de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen bij vonnis van 18 februari 2013 deze weigeringsbeslissing in beroep bevestigde. Er wordt vervolgens gemotiveerd dat verzoekster niet in beroep ging tegen dit vonnis en de beslissing tot weigering huwelijksvoltrekking bijgevolg kracht van gewijsde heeft gekregen.

Verzoekster dient evenwel te worden gevolgd waar zij stelt dat de bestreden beslissing werd genomen op een ogenblik dat zij nog in de mogelijkheid was om een beroep in te stellen tegen het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen van 18 februari 2013. Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing had de beslissing tot weigering huwelijksvoltrekking overeenkomstig artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek dan ook nog geen kracht van gewijsde verkregen. Ter terechtzitting toont verzoekster ook een stuk dat wel degelijk een beroep werd ingesteld bij het Hof van Beroep te Antwerpen tegen voornoemd vonnis.

De vaststelling dringt zich dan ook op dat verweerder op basis van een incorrecte feitenvinding tot zijn besluit is gekomen dat de aanvraag diende te worden afgewezen op grond van het gegeven dat verzoekster zich zou bevinden in de situatie voorzien in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 2°, f) van de Vreemdelingenwet waarbij er wat haar en haar partner betreft sprake is van een in kracht van gewijsde gegane beslissing tot weigering huwelijksvoltrekking op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 2°, f) van de Vreemdelingenwet is aangetoond.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van het overige (onderdeel van het) middel (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1.**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 maart 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend dertiendoor:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS